

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXIII,
SERIA II,
Nr. 8623
4 PAGINI
30 BANI
VINERI
11 FEBRUARIE
1977

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a făcut o nouă vizită de lucru la Complexul expozițional din Piața Scînteii

Analizînd, în continuare, modalitățile privind sporirea eficienței întregii activități economice, întîlnirea de ieri a secretarului general al partidului cu cadrele de conducere și specialiști din organele centrale de sinteză a fost consacrată examinării rezultatelor obținute în micșorarea consumurilor în producția de ambalaje, în generalizarea sistemelor moderne de mecanizare, depozitare și transport ale mărfurilor

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a continuat, în cadrul unei vizite de lucru efectuate în cursul dimineții de ieri, 10 februarie, șirul analizelor consacrate modalităților practice de traducere în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R. privind sporirea eficienței întregii activități economice, felul în care se îndeplinesc în diferite ramuri și sectoare de activitate măsurile stabilite privind reducerea consumurilor de materii prime și materiale, aplicarea unor tehnologii și procedee moderne, introducerea rapidă a progresului tehnic în întreaga economie. De data aceasta, secretarul general al partidului a examinat rezultatele obținute în micșorarea consumurilor la producția de ambalaje, acțiune eco-

nomică de o deosebită importanță în condițiile dezvoltării rapide a industriei și agriculturii noastre, a desfacierilor de bunuri de consum către populație. Au participat tovarășii Lina Ciobanu, Ion Dîrcă, Janos Fazekas, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Iosif Uglar, Vasile Potilinet, Ion Ursu, precum și Mihai Marinescu și Angelo Miculescu, viceprim-miniștri ai guvernului. La această nouă întîlnire a secretarului general al partidului cu cadrele de conducere și specialiști din organele centrale de sinteză au fost prezente, de asemenea, miniștrii Neculai Agachi, Maxim Berghianu, Mihail Florescu, Gheorghe Petrescu, Petre Blajovici, alți factori de răspundere din domeniile care au făcut obiectul analizelor.

C.C. al P.C.R. din ultima parte a anului trecut. Aria tematică a dialogului s-a extins, ca dealtfel la fiecare dintre întîlnirile pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le are în mod sistematic cu cadrele de conducere din economie și cu specialiștii, asupra unui cerc mult mai cuprinzător de probleme ce implică largi înțelegeri industriale, în sporirea eficienței activității întreprinderilor și contractelor și, în ultimă instanță, în creșterea veniturilor naționale și ridicarea nivelului de trai al populației. Noua întîlnire a secretarului general al partidului cu cadrele de conducere din ministerele a-provizorii tehnico-materiale, chimie, industria alimentară și ușoară, construcții, fabricarea și distribuția energiei electrice și termice, metalurgie, minele și petrolul, materialele de construcție, din industria locală, cooperarea meșteșugărească și de consum a evidențiat faptul imbușorător că inventivitatea și puterea de creație ale oamenilor muncii din aceste ramuri de activitate și-au găsit un ferit cimp de aplicare și în domeniul producției de ambalaje și al noilor sisteme de ambalare și transport ale mărfurilor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a reținut cu interes faptul că, prin măsurile aplicate pînă în prezent, numai în acest an se va obține o diminuare cu aproape 18 la sută a costului ambalajelor, urmînd ca la sfîrșitul acestui cincinal acțiunea să se soldeze cu o economie de peste opt miliarde și jumătate lei. Este un început bun, a apreciat secretarul general al partidului, recomandînd, totodată, factorilor se decizia din ministero și organele centrale de sinteză să ia măsuri pentru intensificarea și adîncirea acestei acțiuni, ale cărei efecte binefăcătoare se vor regăsi în final în micșorarea costurilor fabricației și sporirea rentabilității producției pe ansamblu economice naționale.

În același timp, tovarășul Nicolae Ceaușescu a atras atenția asupra faptului că mai există încă destule rezerve de micșorare a consumului de materiale pentru ambalaje, rezerve care se cer puse pe deplin în valoare. Se mul constată, în desule situații, menținerea unor ambalaje supradimensionate, ceea ce conduce la consumuri mari și sporirea greutății mărfurilor transportate, chiar în cazul acelor care nu începinesc, prin însăși natura produselor, decît funcția de protecție a acestora, nu și pe aceea de prezentare estetică. În unele do-

creintreprinderea școlară, unde elevii ca Mihai Bara, Costel Vioreica, Susana Bucoschi, Otilia Birău, Mihai Cosma sau Vasile Dombroschi adaugă notelor mari din catalog rezultate practice elevocente. Discuțăm cu tovarășii prof. Viorel Onișu, directorul liceului, ing. Ioan Onacă, director adjunct, prof. Ion Găină, îndrumătorul organizației U.T.C. din școală. Afirm că elevii se califică în meserii de bază ale chimiei — operatori și tehnologii chimisti, mecanici și electricieni pentru mașini și utilaje chimice. Totuși, dinși sînt nemulțumiți că, în școlă, precepții deosebite și a solicitărilor (este bine să notăm că acest colectiv s-a impus în ochii numerosilor beneficiari ai producției școlare, printre care IREMOAS și „Electronica” din București, „Electrobanat” Timișoara, I.A.M.T. Sibiu, I.A.M.T. Oradea, „Dacia-service”, „Electrometal” și „Carbochim” din Cluj-Napoca) liceul se află, paradoxal, într-o situație destul de neplăcută, datorată totemul calității superioare a muncii, aprecierilor și solicitărilor care se tot înmulțesc. Decumătă, suplimentarea producției este posibilă numai teoretic. Mai este, firește, posibil, din punctul de vedere al priceperii și entuziasmului elevilor și profesorilor. al

DRAGOMIR HOROMNEA
(Continuare în pag. a II-a)

Solemnitatea depunerii jurămîntului în fața președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu

Corespunzător prevederilor legii, joi dimineața a avut loc solemnitatea depunerii jurămîntului de credință și devotament față de Republica Socialistă România, în fața tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, de către membrii guvernului recent numiți prin decret prezidențial. Au depus, totodată, jurămîntul alte cadre din conducerea unor ministere și instituții centrale, de asemenea, recent numite în aceste funcții prin decret prezidențial.

ECONOMIA ÎN 1977 - EXIGENTE MAJORE LA FIECARE LOC DE MUNCĂ

Pe circuitul materiilor prime: OȚELUL
Brigada „Scînteii tineretului” aflată la Uzina de aglomerare din Hunedoara transmite:

INTĂRIREA DISCIPLINEI DE PRODUCȚIE, PERFECTIONAREA TEHNOLOGIILOR ȘI RIDICAREA CALIFICĂRII TINERILOR

Argumentele înaltei productivități

• PINĂ ACUM, ÎN FIECARE DECADĂ, 1000 TONE DE AGLOMERAT PESTE PLAN • PRIN DOZAJ OPTIM - ECONOMII DE COCS LA FURNALE • CITEVA DIN REPOȘURILE FURNALIȘTILOR... • RĂSPUNSUL PROMPT AL CELOR DE LA AGLOMERARE • O ECUAȚIE A NEGLIJENȚEI: POLUAREA-RISIPĂ • PINZA VECHIE DE PAIANJEN ÎNTRE PALELE VENTILATOARELOR

Pînă nu demult, cei de la furnale atrăgeau deseori atenția aglomeratoriștilor pentru repetatele erori în dozarea amestecului minereu-cocs-calcar. Ioan Postolache, secretarul comitetului de partid de la aglomeratul numărul 2 Hunedoara, își amînteste că acum trei ani procentul de aglomerat declassat era de 6 la sută. Între timp, ca urmare a aplicării unor măsuri de îmbunătățire a procesului tehnologic și a organizării muncii, acest procent a scăzut continuu.

— Anul trecut, precizează interloctorul nostru, furnaliștii au fost mai mulțumii de noi. Fieresc, procentul de aglomerat de-

clasat a scăzut sub limita de patru la sută. Mergînd pe aceeași linie, în 1977 procentul de care vorbeam va fi sub trei la sută. La această cotă ne situăm încă din prima lună.

La aglomeratul nr. 1, inginerul tehnolog Ion Cotar ne spune:

— Esențială este dozarea, menținerea unui raport optim între cantitățile de minereu și cocs. Uneori ești tentat să introduci în amestec mai mult cocs decît trebuie, gîndindu-te că scurtezi șarja. Da, lucrul este posibil. Dar cu ce preț? Calitatea nu crește, în schimb consumul de cocs devine excesiv de

mare. Apare, în plus, și pericolul defectării unor instalații din furnal.

În ultimă instanță deci menținerea acestui optim înseamnă respectarea și îmbunătățirea continuă a rețetelor, întărirea disciplinei de producție, perfecționarea metodelor de lucru, înnoirea tehnologiilor. Toate acestea sînt, în fapt, puncte de referință ale activității cotidiene a aglomeratoriștilor hunedoreni. Iată cîteva argumente: s-au deschis cursurile de calificare și de perfecționare a calificării la aglomeratul doi. Peste cîteva luni o nouă serie de 85 de tineri va trimite furnalelor primele tone de aglomerat elaborate pe

N. COȘOVEANU
PAVEL PERIL
ORESTE PLECAN
(Continuare în pag. a III-a)

Ce e de făcut cînd chimia nu se mulțumește doar cu eprubete?

Despre prestigiul în creștere al unei firme școlare și despre o normă care îngustează afirmarea activității tehnico-productive a elevilor

De cîteva ani, Liceul industrial de chimie nr. 1 din Turda este tot mai solicitat nu doar de elevii din această localitate sau din împrejurimile sale, ci și de către cei din Lupeni, Arbores-Săcăuș, Moieș-Mărmureș, Borsă-Viseu, Ceanu Mare-Cluj, Lupșa-Alba, Făldu-Bistrița, unele școli generale trimîndu-și aici prin tradiție absolvenții. În întreprinderile unde sînt repartizați cu precădere, între care „Terapia”, „Farmex”, „Nepochim” din Cluj-Napoca s-a încetăținit opinia că acest liceu poate constitui un model de competență în creșterea cadrelor de chimiești.

În ianuarie 1977, aflăm că beneficiarii din economie, foarte mulțumii de calitatea produselor concepute, experimentate și realizate integral prin forțele proprii ale acestui liceu, cer suplimentarea producției. Este vorba, între altele, de plastizol și plastigrina (produse de acoperire la galvanizări), de o soluție de ciment magnezitic utilizată la fabricarea pieselor de polizor, de „pro-cot”, un produs de acoperire anticorrosivă destinat autoturismelor, de clorură de magneziu cristalizată, pe care, pînă acum, laboratoarele marilor întreprinderi o importau, și de un deosebit de eficient catalizator magnezitic textil, destinat, firește, întreprinderilor textile. Toate acestea sînt roșii muncii în laboratoarele liceului și în mi-

IN ACEST NUMĂR:
Documente despre MAREA RĂSCOALĂ
Serialul „Scînteii tineretului” continuă astăzi cu un nou episod
Festivalul național „CINTAREA ROMÂNIEI”
Însemnări asupra evoluției formațiilor artistice liceale din județul Ifov în cadrul fozei lifestene a Festivalului
Cum acționează CONTROL OBȘTESC în viața universitară
Din experiența Centrului universitar București
Să discutăm despre tinerete, educație răspunderi
„BĂIEȚII VESELI” și tristele lor figuri
Al treilea articol din ciclul „Cum deschide adolescenții ușa spre maturitate”

EPOPEEA EROICĂ A INDEPENDENȚEI

„Suma istoriei noastre”

de Dumitru Almaș

Trăim în anul centenarului independenței. Ne place să ne reamintim cum am dobîndit atunci victorii răsunătoare în luptele de pe Dunăre, de la Plevna, Rahova, Smîrdan și Vidin. Ne bucurăm că am avut, în acel moment decisiv, oameni de seamă, care au luat asupra lor ocmuirea politică și militară și au călăuzit țara pe calea biruinței. Ne mîndrim că această independență, „suma istoriei noastre”, cum spune Eminescu, n-a fost un fapt, un „cadou” al unor forte sau al unor împrejurări favorabile, ci a fost eucerită, cu sacrificii, cu grele sacrificii, pe cîmpul de bătăie. Că la această uriasă jertfă a adărat și s-a angajat întregul popor român, cu mare entuziasm, cu sentimentul supremei dăruiri pentru împlinirea idealului neatinării.

„Lumea e hotărîtă la cele mai mari sacrificii”, scria Farcy, corespondentul ziarului francez „Le Constitutionnel”. Iar în „Pressa” se scria: „Nu este deputat, nu este senator, nu este

român care să nu aibă legitima aspirație și nobila dorință de a-și vedea patria de sine stătătoare și statul român admis în concertul statelor europene suverane și independente”.

Într-adevăr, era atunci, în mai 1877, un moment în care se făcea „suma istoriei noastre”. Momentul independenței pentru țara noastră, independența noastră, iar Vlad Voda cel „cu inimă nefrîntă”, cum îl caracteriza Budai Deleanu, urcase în țeară mij de cotoptiori, independența pentru care Ștefan se vădise genial la Vaslui și Războieni, iar Mihai la Călugăreni și Giurgiu. Momentul independenței visat de cei mai vrednici fii ai neamului și cîntat de poezii care au scris în „duh național”: „Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină, / decît să fim sclavi în răși în vechiul nost' pămînt!”... strigase Andrei Mureșianu și „Cei ce poar-

tă jugul și-a trăi mai vor. / Merită să-l poarte spre rușina lor...” se indigna Dimitrie Bolintineanu. „Hai, copii de-aceiași singe! Hai cu toți într-o unire, / Libertate-acum sau moarte să cîntăm, să dobîndim / Pas, român! Lumea ne vede... Pentru-a patriei iubire, / Pentru-a mamei dezdobrire / Viața noastră să jertfim!” îndemna cu glas de trimbită Vasile Alecsandri. Cu zece ani înainte de proclamarea independenței (la 4/14 aprilie 1867) tînarul genial Mihai Eminescu cadentese cu inepuizabilă dragoste de țară: „Ce-ți dorese cu ție, dulce Românie, / țara mea de glorie, țara mea de dor / Bratele nervoase, arma de țară, / La trecutu-ți mare, mare viitor!”

Profet ca orice mare poet, Eminescu a știut, cu zece ani înainte, că „Bratele nervoase” și „arma de țară”, comandate de un ideal multisecular, vor aduce biruința și cununa neatinării, va străluci pe fruntea țării, așezată

Portret al eroului necunoscut

din rănile eroului singele curgea ca un răspuns și luna-l aștepta: soție într-o gară militară covîlțitul cerului fusese de șrapnel străpuns sub acest cer învățase el să moară

așadar căzu un om de patruzeci de ani cu doi copii acasă în ferenstră era în vară și crinii mari cit niște bolovani moartea în vară e parfumată și albastră

și astfel se jertfi cu ochi căprui nebărbierit tocmai într-un vîrf de redută turcească într-o dimineață la-nceput a nimanui mai apoi cea mai înfiorată dimineață românească

eroul nu visase s-ajungă erou niciodată și zăcea în iarbă asemeni unui lacăt de rouă iar fața îi zimbea de-o veste curată și ochii îi zburaseră din cap ca două mîiere să vadă pretutîndea: România Nouă!

DAN MUTAȘCU
(Continuare în pag. a III-a)

